

26. APRIL 2022

HVERKEN BYRETTEEN ELLER LANDSRETTEEN TILLOD SAGSØGER AT ÆNDRE SAGSØGERBETEGNELSE

Det er ikke ualmindeligt, at der opstår tvist om, hvorvidt den rigtige part er sagsøgt. I en ny kendelse fra Østre Landsret var spørgsmålet imidlertid, om der var tale om den rette sagsøger, og om denne da måtte ændre sagsøgerbetegnelse. Hverken byretten eller landsretten tillod denne ændring af sagsøger til et andet selskab med andet cvr-nr., idet ændringen gik ud over, hvad der uden samtykke fra sagsøgte kunne afhjælpes i medfør af retsplejelovens § 349, stk. 2, jf. § 348.

I sagen havde et selskab sagsøgt en forsikringsmægler i forbindelse med en skade, som forsikringsselskabet ikke ville dække.

Forsikringsmægleren gjorde bl.a. gældende, at selskabet ikke var rette sagsøger, idet selskabet ikke var part i forsikringsaftalen.

Selskabet gjorde heroverfor gældende, at det var en fejl, at selskabet var anført som sagsøger, idet rette sagsøger var et andet selskab i selskabets koncern.

Selskabet anførte, at en berigtigelse burde tillades i medfør af retsplejelovens § 349, stk. 2, da sagsøgerbetegnelsen var en åbenlys fejl, og da forsikringsmægleren var bekendt med denne fejl. Selskabet lagde endvidere vægt på, at den forkerte sagsøgerbetegnelse ligeledes fremgik af stævningens forside, mens stævningens bilag omtalte det andet selskab. Det andet selskab havde

ligeledes gjort forsikringsmægleren opmærksom på kravet, inden sagen blev anlagt.

Selskabet gjorde desuden gældende, at det var uden betydning for forsikringsmægleren, hvilket af de koncernforbundne selskaber, der gjorde kravet gældende.

Forsikringsmægleren gjorde heroverfor gældende, at en sådan ændring af sagsøgerbetegnelsen gik ud over, hvad der kan tillades efter retsplejelovens § 349, stk. 2. Der var ikke tale om en fejlskrift, men en ændring af sagsøgers identitet til et andet selskab med et andet navn og cvr. nr.

Endelig bestred forsikringsmægleren, at denne skulle være bekendt med, hvem rette sagsøger burde være, idet selskabet bl.a. selv havde oplyst, at man anvendte den samme mailadresse i de to selskaber.

Byrettens kendelse:

Byretten fandt ikke, at der i sagsfremstillingen var oplysninger, der gjorde det klart, at sagen i realiteten vedrørte det andet selskabs eventuelle krav.

Retten fandt endvidere, at det måtte lægges til grund, at kommunikation fra begge selskaber blev varetaget af de samme personer og fra samme mailadresse.

Retten fandt herefter, at der ikke var tale om så åbenbar en fejl, der kunne berettigede en berigtigelse af sagsøgerbetegnelsen.

Byretten anførte, at en sådan berigtigelse ville indebære, at sagsøger skiftede identitet, hvilket ikke kunne ske uden samtykke fra forsikringsmægleren.

Efterfølgende kærede selskabet med Procesbevillingsnævnets tilladelse kendelsen til Østre Landsret.

Østre Landsrets kendelse:

Landsretten bemærkede, at selskabet havde indleveret stævning under eget cvr. nr. på minrets-sag.dk, og at det ikke fremgik klart af sagens oplysninger, at det andet selskab var rette sagsøger. En ændring af sagsøger-betegnelsen gik dermed ud over, hvad der uden samtykke fra forsikringsmægleren kunne afhjælpes i medfør af retsplejelovens § 349, stk. 2, jf. § 348.

Landsretten stadfæstede herefter byrettens afgørelse.

Kommentar:

Kendelserne illustrerer, at det har afgørende betydning, hvorvidt sagsøgeren ændrer identitet, herunder særligt såfremt der er tale om et helt andet selskab med eget cvr-nr., og der således er tale om to selvstændige retssubjekter.

Kendelserne viser også, at det er uden betydning, at selskaberne er koncernforbundne, ligesom det er uden betydning, at sagsøgte har haft kontakt med begge selskaber.

Det er ligeledes værd at bemærke, at begge instanser fremhæver ændringens karakter. Formålet med retsplejelovens § 349, stk. 2, jf. § 348, er

således i højere grad tilsigtet berigtigelsestilfælde af mindre karakter, og hvor berigtigelsen vedrører det samme selskab.

Selvom der ikke ses at være tidligere praksis om berigtigelse af sagsøger til et andet selskab i en koncern, må kendelsen dog vurderes at være i overensstemmende gældende praksis på området. Praksis er sparsom, men der kan bl.a. henvises til U 2012.984 V og U 2009.2692 H, hvor sagsøgerne heller ikke fik tilladelse til at ændre sagsøger-betegnelse.

Kendelsen er trykt i UfR som U 2022.1411.

Nielsen Nørager repræsenterede forsikringsmægleren gennem begge instanser. Michael Kjær Lauritsen og Ida Krogh Olsen står naturligvis meget gerne til rådighed, såfremt der måtte være spørgsmål til kendelserne.

MICHAEL KJÆR LAURITSEN
ADVOKAT (H)
MKL@NNLAW.DK

IDA KROGH OLSEN
ADVOKATFULDMÆGTIG
IKO@NNLAW.DK

NIELSEN NØRAGER

DETTE NYHEDSBREV KAN IKKE ERSTATTE JURIDISK RÅDGIVNING. NIELSEN NØRAGER ADVOKATPARTNERSELSKAB OG DE OVENNÆVNTE JURISTER PÅTAGER SIG INTET ANSVAR FOR TAB SOM DIREKTE ELLER INDIREKTE FØLGE AF BRUG AF NYHEDSBREVET, HERUNDER FOR TAB SOM FØLGE AF UTILSTRÆKKELIGE ELLER FEJLAGTIGE INFORMATIONER, VURDERINGER ELLER ANDRE FORHOLD I FORBINDELSE MED NYHEDSBREVET. NIELSEN NØRAGER ADVOKATPARTNERSELSKAB YDER RÅDGIVNING I FORBINDELSE MED KONKRETE SPØRGSMÅL I OVERENSSTEMMELSE MED DE ADVOKATETISKE REGLER. TILMELD/FRAMELD DIG NYHEDSBREVET PÅ WWW.NNLAW.DK.